

RUSKI INWALID

N^o =

120.

NIEDZIELA.

23 Maia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: z Krakowa. Niemcy. Franciia. Szwajcaryia. Włochy. Rozmaitości.

WIADOMOSCI KRAIOWE.

z Petersburga, 23 Maia.

— Wielki Xiążę JMśc *Mikołaj* stanął w Łudze 19 b. m. o godzinie 8mej z południa i po przeprzeżeniu koni w dalszą udał się podróż ku Porchowowi.

— Pani *Katalani* da tu pierwszy koncert w przyszłą środę 26 b. m. w dawnej sali filarmonicznej co na ulicy *Newskiego prospektu*.

— Pan *Jewreinow* obywatel gubernii Jarosławskiej, sporządził na początku wiosny tegorocznej pierwszy statek parowy, przeznaczony na przewóz rozmaitych przedmiotów Wołgą między Jarosławlem i Rybińskiem. Czyniono pierwsze z nim doświadczenie dnia 29 Kwietnia, poszło bardzo pomysłnie i dowiodło, że statek ten wyręcza 50 koni i tyleż ludzi; zwyczajnie do podwód dodających się.

z Woroneża, 20 Kwietnia.

Wczora o godzinie 4tej z południa na prze-

ciwko wsi *Onoszkina* zwanej, w powiecie Korotoiackim położonej, zapadła z wielkim łoskotem do rzeki Donu, góra wapienna, mająca 150 sążni długości 20 szerokości i 30 wysokości, a to nawet z częścią lasu na niej rosnącego. Upadkiem swoim zasypała koryto rzeki na sążni piętnaście tak, iż ta drugiem płynąć poczęła i zalała obszerne łąki na lewym brzegu leżące, a na środku dawnego koryta uformowała się szeroka grobla mająca kształt truin starożytnego zamku. Las spadły z górą bynajmniej się niepołamał i pionowości swojej zgoła niezmienił.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

z Krakowa, 15 Maia.

Towarzystwo nauk z Uniwersytetem Krakowskim połączone, zachowując w najwyższej pamięci słodkie imie dobroczynnego *Władysława Jagiełły*, który w drugi dzień

Zielonych Świątek Akademią z miasta Kazimierza przeniósł, i w samej Siołicy Królestwa wspomniał przy okazji Muzy Polskie opatrzył; odbędzie w celu uwielbienia tak drogiej sercom rodaków uczystości na dniu 22 b. m. publiczne posiedzenie. Selmyan Girtler D. M. odczyta rozprawę: *O postępie nauk lekarskich i o wpływie teorii na praktykę leczenia*. X. Mateusz Kozłowski wystawiwszy iak wdzięczność całego narodu założycielom Akademii Krakowskiej nieprzetrawiają zapewnia sławę, zamknie to posiedzenie pochwałą zasług ś. p. Dominika Jana Kantego Markiewicza, byłego Profesora i Dziekana Wydziału Teologicznego w Uniwersytecie Jagiellońskim.

W dniach tych znawcy i miłośnicy sztuk pięknych uradowani zostali nowymi dowodami zadziwiającego postępu młodego artysty. Krakowiana P. Wojciecha Stallera, od lat dwóch przy wsparciu Uniwersytetu tutejszego i koszcie oycy w Rzymie sztuce malarskiej poświęcającego się. — Przysłał był już w roku zeszłym wypracowany w Rzymie przez siebie rysunek wielki, wzięty z obrazu *Michała Angiela*, wystawiający w wielkości naturalnej *Adama* w chwili kiedy ożywiony zostaje. Rysunek ten z nieporównaną pracą i doskonałością zrobiony, przez wdzięczność za powzięte pierwsze prawidła sztuki, pod przewodnictwem P. Brodowskiego, Profesora w Uniwersytecie tutejszym, ofiarował on założony nowo przy tymże szkole malarstwa, rysunków i snycerstwa. Równie teraz na ręce szanownego oycy swego przesłał dwa rysunki, w których zachowanie reguł sztuki co do światła, cieniowania, gruppowania, oraz doskonałości, lekkości i piękności nie do żądania nie zostawia. Jeden wystawiający *Pana Jezusa* stojącego przy słupie w naturalnej wielkości, wzięty jest z obrazu klasycznego malarza *Corregio*, a drugi podobny *Refaela*, wystawia zdjęcie *Pana Jezusa* z Krzyża otoczone kilkunastu osobami, z nawierniejszym oddaniem wszelkich affektów, które na twarzach oryginału widzieć się dają. Talent zadziwiający młodzieńca tego, zaledwo lat 19 liczącego, przy tak rzadkiej wytrwałości, ziednał mu już przychylność i szacunek pierwszych Mistrzów sztuk w Rzymie, iakimi są *Canova*, *Tornvaldsen*, *Camusini*, a krajowi naszemu najpiękniejsze roknie nadziei. Owocem równie wspomnienia godnym też szkoły jest uczeń P. Brodowskiego P. Teodor Olszewski. Kopie robione świeżo przez niego sztuk wielkich ze zbioru W. Adama *Siemotkiego*,

Jowisza i *Junony*, tudzież *Madonny* zalecające się przez rysunek dobry i czysty koloryt, piękny tego dowodzą talent, i okazują, że Instytut ten rozkrzewiający miłość w młodzieży do sztuk pięknych i ułatwiający im ćwiczenie się w nich, na dzielną rządu opiekę zasługuje.

NIEMCY.

List od Renu niższego pod datą 30 z. m.

„W wielu jeszcze krainach niemieckich widne są ślady drugiej i niszczącej wojny; lecz nasze okolice do liczby tej nienależą; cieszą się powszechną pomyślnością i co dzień do bardziej kwitnącego przechodzą stanu. Założenie banku skarbowego w Kelu, znaczna liczba urzędników tam osiadłych i niemałe summy przeznaczone na zbudowanie twierdzy, otwierają temu miastu niewyczerpane źródła zasobów. — Koblenz podobnież w kwitującym jest stanie. Warownie tego miasta na które co rok przeznaczają się kilka milionów, nieprędzej będą skończone iak za lat dziesięć. Ta to okoliczność niepomału przyczyni się do pomyślności jego. — W Dusseldorf jest rząd główny tych prowincji i znaczna osada. — Bona niemałe nabyło korzysci przez założenie uniwersytetu. — Liczne gmachy publiczne budujące się w Wezel, ożywiają handel i przemysł tamecznych mieszkańców. — Akwisgran dotąd używa jeszcze owoców które w czasie kongressu zebrał. Dosyć jest przypomnieć sobie iak wiele było wtenczas w tem mieście osób wysokich i znakomitych, aby mieć dokładne wyobrażenie, iak znaczne summy w niem zostały. — Lecz ze wszystkich prowincji naszych najpiękniejszą sprawiedliwość ohwodowi mozelskiemu oddać należy, gdzie ślady okropnej wojny najprędzej się zatarty. Winobranie 1818go i 1819go roku było tam nader obfite; przytem znaczne opłaty za sprowadzane wina francuzkie, a korzystna wyprzedaż niemieckich najpomyślniejsza dla tego obwodu wydały skutki. O wieleż teraz widzimy osób żyjących wygodnie i w niczem niedoświadczających niedostatku, które przed trzema laty w największej były nędzy, a dzieci ich okryte łachmanami utrzymywali się z żebractwa. Miasto Trewir od czasów Rzymskich tak kwitującym niebyło iak teraz. Wznoszą się tam obszerne i piękne gmachy i zakłada się coraz liczniejsze rękodzielnie. Ten kto przez dziesięć lat jego niewidział zapewneby teraz niepoznał. Ze smutkiem ie-

dniak wyznać powinniśmy, że z szeregu tych miast kwitających, Sarbruk wyłączyć należy; zdaie się bowiem iż do zupełnego zbliża się upadku. Zapewne przyczynią się do tego znaczne podatki nałożone na tanceczne gorzelnie. Produkta tego miasta znacznie się w cenie podniosły, a przeto mało jest kupujących, a przy tem kordon celny nie jest tak dobrze opatrzony, aby towary francuzkie wciskać się niemogły.

FRANCJA.

z Paryża, 11 Maia.

Pamiętniki czyli noty Xiążęcia Berry, wydane z rozkazu Królewskiego przez Pana Chateaubriand, są teraz przedmiotem uwag i rozmów powszechnych. Pierwsza edycja składająca się z 8000 exemplarzy wyprzedaną została w przeciągu kilku dni i wkrótce wyjdzie druga.

Xiężna Berry dowiedziawszy się o zamachu 29 Kwietnia, rzekła do jedney z osob ią otaczających: „Niemyśl aby łoskot szmermla mógł mnie przestraszyć, obawiałam się tylko, aby nie razbudził moich służących kobiet. Pewni JehMość przygotowali dla mnie feywerk, lecz mam nadzieję, iż za kilka miesięcy będzie u mnie swój własny festyn, który zapewne sprawi im nierownie więcej, niekoncontentowania, aniżeli terazniejszy sprawił mnie strachu.”

Według niektórych listów prywatnych plan podróży Xiążęcia Angulemskiego odmienionym został i najpierw uda się on do Nimes, celem pogodzenia będących tam rozmaitych stron, między sobą przeciwnych. A tak niepoiedzie iuż przez Bourdeaux. Twierdzą także, że odwiedzi Grenoble; lecz niewiadomo ieszcze, czy ma zwiedzać prowincye Franche Comte, Alzacyą i Lotaryngią.

Bięga tu pogłaska iakoby Królowa Angielska bawiła iuż w Paryżu od kilku dni w największem incognito. Wiadomo że przejeżdżała przez Macon w ten sam dzień kiedy się tam znajdował Xiąże Angulemski. Twierdzą za rzecz pewną iż będzie się widzieć z komisarzami Angielskimi w Paryżu lub w bliskich tej stolicy okolicach.

Konsul francuzki w Tangierze wspaniale przebaczył derwiszowi, który iak wiadomo chciał go zabić, a którego przeznaczenie Cesarz marokański złożył był w ręku iego.

HISZPANIA.

z Madrytu, 2 Maia.

Deputowoi iunt prowincjonalnych są iuż w

drodze do Madrytu, a to celem wczesnego przybycia i pierwicy nim wybory kortezów nastąpią odbycia niektórych narad z iuntą stolicy.

W tych dniach wyszło postanowienie Królewskie, na mocy którego wszystkie woyska Andaluzyi mają składać ieden tylko korpus pod dowództwem Jeneralnego Kapitana tej prowincii Jenerała Don Juan Odonaju; Jenerał Don Antonio Quiroga mianowany jest drugim dowodcą, a Jenerał Arco Arguero naczelnikiem sztabu głównego.

Fregaty *La viva* i *konstytucya* wysyłaia się w tych dniach z Kadyxu: pierwsza do Teneryfy Portoriko, Hawanny i Vera cruze, a druga do Kartagieny i wszystkich portow Tarrafirmi, z kopiami wyroków królewskich o zwołaniu kortezów i innych ustanowień konstytucyjnych.

Niegdys Kapitan Jeneralny Walencyi Jenerał Ellio, utrzymuje się dotąd w twierdzy tego miasta. On się domaga aby go nie sądzono w tej prowincyi, gdyż ma w niej wielu osobistych nieprzyacioł. — Xiąże Alagon i Jenerałowie Castagnos i Eguija osiedli w Bilbao i mieszkaią iak prywatni obywatele.

SZWAJCARIA.

z Berne, 5 Maia.

Rząd tutejszy rozesał okolnik do wszystkich kantonów z załączouem wyjaśnieniem przedmiotów, którei seym trudnić się będzie. Wszystkie te przedmioty iuż są wiadome, i żadnego niema nowego. Otwarcie seymu dnia 3 Lipca nastąpi.

WŁOCHY.

z Rzymu, 6 Maia.

Słychać że były tutejszy gubernator Pan Pacca wsiadł w Jenewie na okręt i popłynął do Brezylji. Oddawna iuż on jest pensionowany od dworu Portugalsko-brezyljskiego.

Infant Hiszpański Don Francesco de Paula, doniosł niektórym swoim pensyonaryuszom mieszkaiącym w Rzymie, że terazniejsze okoliczności zmuszaią go do odmówienia im przeznaczonych pensyi. Wiele także osob duchownych i świeckich mieszkaiących w Rzymie, a którym Hiszpania płaciła pensyie, do 100,000 piastrow wynoszące, może i niebezprzyczyny, lękaia się podobnegoż zdarzenia.

Na drodze neapolitańskiej między Veletry i Gaenzano napadli byli zbóycy na podróżnego rossyyskiego Xiążęcia Trubeckiego; Dzięki zręczności woźnicy i szparkości koni, umknął

sczęśliwie Xiąże, lecz ieden z dragonów którzy dla bezpieczeństwa iechali koło poiazdu zabitym został razem z koniem. Te bandy zbóyców scieżnione przez kolumny woysk neapolitańskich ruchomych, rosproszyły się po prowincyach państwa koscielnego.

ROZMAITOSCI.

Arabskie gospodarstwo niedaleko Pizy.

Blisko *Pizy*, we *Włoszech*, leży wieś zadziwienia godna, której żaden podróżujący nie opisał. Jest w niej zaprowadzony sposób gospodarowania na wzór Arabskiego. Nazywa się ta wieś *San Rossore*, i założoną był dom *Medyceuszów*. Teraźniejszym właścicielem jest nieciaki *P. Battistini*.

Między *Pizą* a morzem, leży płaszczyna niezdatna do uprawy roślin, i niemająca wody. Jest iednak zarosła najpiękniejszym zielonym darniem, po którym gdzie niegdzie porozrzucane widać zielone dąbki. Jedzie się tam z *Pizy* do domu myśliwskiego, zwanego *San Rossore*, drogą wiązami zasadzoną, a ztamtąd wyjeżdża się na równinę milę zajmującą. Z początku dają się widzieć tylko szopy, w których konie podczas niepogody mają schronienie, w zimie zaś chowa się w nich siano; dalej następuje owczarnia, która dla 200 sztuk niedawno tam zaprowadzonych merynosów służy za przytułek. Te owce zwykły się tam paść w lesie u piaszczystych okolicach, a w zimie odprowadzają je na góry.

Na brzegach rzeki *Serchio* widzieć można stada koni z 20 do 40tu sztuk złożone, które przez cały rok wolno i dziko tam pasą się, a podzieliwszy między sobą pastwiska, z taką ie pilnością strzegą, iż gdyby iedno za drugiego przeszło granicę, natychmiast na śmierć zwykły się potykać, co czynią szczegó nie ogiery, jako przewodniki swojej stadniny.

Dalej ku morzu ciągnie się las dębowy, którego liście i gałęzie w wysokość na stóp 12 od ziemi, zdają się być zupełnie okrzesane; to zaś robią wielbłądy, które ie

tak wysoko iak nayregularniey obgryzają. Za tym lasem od morza daje się widzieć step piaskowy, po którym około 200 sztuk wielbłądów po cichu się włóczy, i na przejeżdżających, gdy się do nich zbliżają, surowy lecz razem głupowaty wzrok rzucają; podnosząc się i wyciągając długą i gibką szyję. Dalej trochę postrzega przejeżdżający trzodę, samic wielbłądzich z młodem, ale te wnet rozbiegają się tak, że żadenby nie koń nie dopędził. Przy takich to dopiero wybrykach pokazuje to zwierze te rzękość i żywość, którejby się nikt po niem nie spodziewał, a przytem wykrecona jego postać, i aż nadto śmieszna wydać się.

Wszakże ta Azjiatycka familia wielbłądów na tej małej piaszczystej pustyni, ma mieć swój początek ieszcze od czasów wypraw Krzyżackich, mianowicie, że w tamtym wieku miał iakis Wielki Mistrz Zakonu *S. Jana* sprowadzić ie z *Pizy*. Ow rodzaj zwierząt zachowuje się tam więcey dla swojej osobliwości, iak dla pożytku, chociaż w prawdzie wszystkie rolnicze roboty w powyższym okręgu zwykły się niemi odbywać. Do innego celu tych zwierząt nie starano się ieszcze dotąd używać, wyjąwszy, że wszyscy owi włóczęgi Europeyscy, którzy obce zwierzęta za pieniądze pokazują, swoje także wielbłądy na tem miejscu zakupują, płacąc za sztukę umiarkowaną cenę 30 lub 40 talarów.

W stronie południowej pustyni pasie się trzoda do 800 sztuk dzikich krów, są zaś nierównie dziksze od koni i wielbłądów, tak, że nie można się zbliżyć do nich bez niebezpieczeństwa. Sierść tych krów jest ciemno siwa i bardzo miękka, są pięknego składu, głowy podnoszą w górę z pewną hardością i powagą, i zdają się z wielkości swoich rogów chełpić; do doienia weale się nie zwykły używać, ale gdy które bydle dojdzie do lat 7 lub 8, natenczas podczas powszechnego i uroczystego polowania zabija się ie, a mięso i skórę przedają.

Zaiste, gospodarstwo Azjiatyckie tego rodzaju nie da się widzieć w całej Europie; warto jest przeto; aby nie miał tego miejsca podróżni, którym się wydarzy do tego sposobność i życzność.

W P E T E R S B U R G U.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEJÓ CESARSKIEY MŚCI.